

har for det indeværende Finansaar staaet et Beløb af ca. 32,000 Kr. til Raadighed til Fordeling. Heraf er anvendt 31,850 Kr., som ere fordelte paa 180 Foreninger, hvoraf hver har faaet 175 Kr., undtagen 2 jydsk, der have faaet det dobbelte. Under de Forhandlinger, som ere førte her angaaende Tilskuddet til Kontrolforeningerne, er man bleven enig om, at en Forening for at komme i Betragtning skal have mindst 250 Køer, dog saaledes, at der undtagelsesvis til Foreninger, som virke i tyndt befolkede Egne, kan ydes Tilskud til Foreninger, som kun tælle 200 Køer; dernæst, at Maksimum af Tilskuddet er 1 Kr. pr. Ko og ikke ud over 350 Kr. pr. Forening, og at det Beløb, som staaer til Raadighed, fordeles pro rata mellem de Foreninger, som i rette Tid have indgivet deres Andragender. Nu har der i dette Aar meldt sig saa mange Foreninger, at Tilskuddet, som i det første Aar var 250 Kr. pr. Forening, for indeværende Aar kun har kunnet blive 175 Kr. Men da der er en almindelig Mening om, at Kontrolforeningerne ere et af de nyttigste Led i Bestræbelserne for Landbrugets Fremme, vil man sætte Pris paa, at dette tidligere omtalte Beløb af 250 Kr. pr. Forening saa vidt muligt kunde blive det normale, og Finansudvalget har derfor opfordret Ministeren til at stille Forslag om Beløbets Forhøjelse med 20,000 Kr., hvilket ogsaa beredvillig er efterkommet. — Under Nr. 43 komme vi til en Bevilling, hvor Finansudvalget ligeledes har foranlediget en Forhøjelse, nemlig Tilskud til Lønning af Foreningskonsulenter. Ved Husdyrloven af 14de April 1893 blev der stillet 10,000 Kr. til Raadighed som Bidrag til Foreningskonsulenters Lønning, og Tanken var, at der heraf skulde kunne udredes indtil $\frac{2}{3}$ af deres Lønning. Men i de senere Aar har denne Virksomhed taget et saadant Omfang, at Statsbidraget nu kun udgør omtrent $\frac{1}{3}$ af deres Lønning, og for at blive i Stand til at yde de oprindelig paatænkte $\frac{2}{3}$, foreslaas Bevillingen nu forhøjet med 10,000 Kr. — Under Nr. 44 komme vi til Avlscentrerne. Man vil se, at der hertil i alt er anvendt i Finansaaret 1898—99 46,300 Kr., i 1899—1900 77,800 Kr., og at der for næste Finansaar beregnes at ville komme til Anvendelse 86,600 Kr. Der er altsaa et Beløb tilovers, idet Bevillingen lyder paa 100,000 Kr. Den ærede Minister har i Finansudvalget udtalt, at han vilde sætte Pris paa, at han af det tiloversblivende Beløb kunde yde et Tilskud til Hesteavlforeninger paa Bornholm og

Lolland-Falster af henholdsvis 1,500 og 4,000 Kr. Bornholm har allerede et Tilskud af 1,500 Kr. og vil derefter altsaa faa 3,000 Kr. Finansudvalget har for sit Vedkommende ikke haft noget at indvende imod, at disse Tilskud ydes. Men det vil jo vel erindres, at hele Bevillingen overhovedet kun er givet paa 4 Aar, og at det fra alle Sider har været en udtrykkelig Forudsætning, at man efter Udløbet af disse 4 Aar vil staa fuldstændig frit i enhver Henseende, og dette vil selvfølgelig ogsaa gælde for de her omtalte Tilskud. — Nr. 45. Det er foreslaaet, at lade Sandflugtsvæsenet købe Raabjærg Mile. Dette har Udvalget intet at indvende imod, men man finder, at dette Stykke Natur er saa ejendommeligt, at det saa vidt mulig bør bevares i sin nuværende Skikkelse, og Udvalget tiltræder derfor kun Forslaget under den Forudsætning, at Tilplantning ikke finder Sted. — Dernæst have vi nogle Forslag vedrørende Fiskeriet. Først Nr. 46. Det siges her, at det er nødvendigt at have endnu et Inspektions-skib til Raadighed i de 3 Sommermaaneder, dels fordi Fremmedfiskeriet med Trawl indenfor Skagen synes stadig at ville tage Overhaand, dels fordi den med Sverige afsluttede Konvention angaaende Fiskeriet i de til de to Lande grænsende Farvande nødvendiggør et skrapere Tilsyn. Marine-ministeriet er villig til at stille en Torpedobaad til Raadighed i det omhandlede Øjemed, og Udgiften vil beløbe sig til 13,500 Kr. Dette Forslag er tiltraadt. — Under Nr. 47 er der stillet Forslag om en lille Bevilling vedrørende Dampren „Salingsund“, og under Nr. 48 Forslag om Registrering af Fiskerfartøjer i Henhold til Lov af 7de April 1899, om hvilke Forslag intet er at bemærke. Heller ikke til Nr. 49 og 50 er der noget at sige, det drejer sig om Postering af nogle Udgifter vedrørende Redningsvæsenet. — Jeg kommer saa til Nr. 51, det sidste Punkt paa § 18, nogle Spørgsmaal, der have været Genstand for Forhandling med den højtærede Minister. Det første af disse vedrører Overholdelse af, at Handel med fremmed Smør foregaar i Overensstemmelse med Forskrifterne i Lov af 27de April 1894 om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser. Det vil erindres, at denne Lov dels fastsætter Straf for her i Landet at sælge Varer, som indeholder urigtig Angivelse af Varens Frembringelsessted, Art osv., og dels særlig med Hensyn til Smør indeholder Bestemmelser, som forbyde at udføre eller transitere Smør, som ikke er tilvirket